

[J. M. Pedersen.]

gift synes jeg nok er nødvendig, og vi kan altså anbefale også dette ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 420 drejer sig om anskaffelse af 11 lastbiler og 16 påhængsvogne til statsbanernes rutebilvæsen. Også dette ændringsforslag kan jeg med glæde anbefale, for vi må ikke på nogen som helst måde hindre statsbanerne i at anskaffe det nødvendige materiel, som kan gøre driften billigere. Vi kan jo ikke forlange, at statsbanerne, når de udvider området med bilkørsel, som de gør, må undvære bevilgninger til de fornødne nye lastvogne; de gamle bliver efterhånden slidt op, og der bliver formodentlig holdt nøje kontrol med rentabiliteten. Det er noget, vi alle sammen kender, at der kommer et vist tidspunkt, hvor gamle vogne skal udskiftes, og hvor det er økonomisk fordelagtigt at sætte nye ind. Vi kan ikke gå imod nødvendige fornyelser på dette område.

Ændringsforslagene nr. 430, 431 og 432 drejer sig om udbygning af Københavns lufthavn i Kastrup. Mit parti har stemt for loven om denne udbygning af lufthavnen, og vort synspunkt er stadig dette, at når det gælder fremskridt på dette område, skal vi være glade for, at vi her ved København har Skandinaviens største og mest trafikerede lufthavn. Luftfarten er et led i hele handelssamkvemmet med den øvrige del af verden, og vi må sørge for at have lufthavnen og hele området derude i så tidsvarende stand som nødvendigt. Jeg kan ikke se, der er rimelighed i at skubbe arbejdet ud. Det arbejde, der er påbegyndt, må også gøres færdigt så hurtigt som muligt.

Ændringsforslag nr. 496 drejer sig om 250 mill. kr. til ekstraordinært afdrag på statsgælden. Det ærede medlem hr. Thestrup udtalte, at hans parti hellere så, at der var blevet givet skattelettelse for beløbet. Ja, skattelettelse, det er vi alle sammen glade for, det vil vi alle sammen gerne give, det er populært ude blandt skatteyderne. Men spørgsmålet er, om ikke det er mere fornuftigt at bruge det overskud på 250

mill. kr., som vi her har, til afdrag på statsgælden. Det er dog almindeligt, hvis man har overskud i kassen og har gæld, at staten sørger for at få sin gæld afviklet. Jeg er glad for, at den højtærede finansminister har stillet dette ændringsforslag; det giver jo også besparelse i det lange løb. Jeg tænker på statens rentekonto, som nu er svinget over, således at der nu i stedet for underskud bliver overskud på rentekontoen. I løbet af forholdsvis kort tid er beløbet svinget med ca. 100 mill. kr., som jo er besparelse for staten. Får vi nu et afdrag på 250 mill. kr., vil der blive et yderligere overskud på rentekontoen, og det er altså vedvarende besparelser, som mit parti hilser med glæde.

De ændringsforslag, som er stillet af venstre og de konservative, finder jeg ingen anledning til at gennemgå i detaljer. Det har foregående talere gjort, og det ærede medlem hr. Lars P. Jensen har grundigt gennemgået alle disse ændringsforslag, så det vil jeg ikke sinke tinget med. Jeg skal kun lige nævne ændringsforslag nr. 173, der drejer sig om bortfald af den foreslåede bevilling vedrørende honorar til udbytte-delingsnævnets medlemmer, en besparelse på 35 475 kr. Dette besparelsesforslag fra venstre og de konservative har min fulde sympati. Vi har også haft spørgsmålet fremme sidste år, hvor jeg kritiserede de store udgifter her ud fra det synspunkt, som jeg altid har haft angående udbytte-delingsnævnet, at det er et overflødigt nævn, vi dér har fået nedsat. Som jeg før har sagt, er jeg stadig tilhænger af udbytte-delning, men jeg hævder, at det er noget, som arbejdsgiverne og arbejderne nok selv kan finde ud af, og at vi kan undvære denne institution. Men når vi nu har fået den og den er vedtaget for en periode af 4 år, er man nødt til at bevilge de fornødne midler til lønninger o. s. v. i denne periode. Efter at det imidlertid har vist sig, at jeg har ret i de betragtninger, jeg altid har ført frem om det overflødige i dette nævn, håber jeg, at vi om et år, når loven udløber,